

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

Må jeg om selve lovforslaget sige, at den erstatning, der skal gives til dem, som har fået konstateret ringbakteriose, i og for sig forekommer mig ganske rimelig. Men jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, på hvilket grundlag han tænker sig at nedsætte det nævn, som skal vurdere og fastsætte størrelsen af den erstatning, som skal ydes.

Så vil jeg i øvrigt sige i lighed med øvrige ordførere, at også jeg har en fornemmelse af, at når der nu er gået nogle år, skal vi nok have denne lovgivning taget op igen, for det er jo et spørgsmål, om der ikke skal skrappe midler og metoder til for at komme denne sygdom til livs.

Jeg skal slutte med at sige, at her er jo en opgave, som yderligere belaster statens plantetilsyn både administrativt og arbejdsmæssigt. Det er vel et spørgsmål, om ikke statens plantetilsyn på forskellige måder trænger til en omorganisering, og jeg vil derfor gerne bede landbrugsministeren om at se nærmere på statens plantetilsyn i forbindelse med denne nye opgave.

Morten Lange: Det bliver ikke denne lov, som splitter folketetinget, kan jeg forstå.

Jeg mener faktisk, at det interessante og vigtige problem i forbindelse med denne særdeles farlige kartoffelsygdom er at sikre sig, at vore talrige kartoffelavlere — de være sig store eller små, men de små er måske i denne forbindelse de væsentlige — er i stand til at identificere den sygdom, vi snakker om. Nu havde jeg eksamen forleden, for jeg bestiller somme tider også noget uden for dette hus, og tilfældigvis hørte jeg en charmerende ung dame i kartoffelsygdommene, som jo er et stort og meget vigtigt område — kartoflerne har en kedelig evne til at blive syge; det er den mest sygdomstruede afgrøde, så vidt jeg kan se. Jeg må indrømme, at jeg måtte kigge efter på etiketterne for at være helt sikker på, at jeg kunne kende de almindelige kartoffelsygdomme fra hinanden, som jeg havde præparater af, og ringbakteriosen har jeg faktisk ikke i min samling.

Er man sikker på, at kendskabet til symptomerne er tilstrækkelig udbredt, sådan at det vigtigste led i bekæmpelsen, nemlig at folk kan identificere skaden, er til stede? Er man sikker på, at der er tilstræk-

kelig mange af vore kartoffelavlere, som har den fornødne viden til at kunne skride ind? Loven forudsætter en samling ondsindede kartoffelavlere, som godt ved, at deres avl er syg, men som for vindings skyld lader være med at fortælle det til nogen; det skal vi altså gardere os imod ved at tilbyde dem erstatning, og det er helt i sin orden. Men jeg er mere bekymret over de ikke-ondsindede kartoffelavlere, som har ringbakteriose uden at kunne identificere sygdommen, og som derfor ikke er tilstrækkelig vidende til at hjælpe os med, at denne lovs formål bliver opfyldt og dens penge brugt.

Blot endnu en bemærkning i denne forbindelse, måske med videre adresse ud til Lyngby. Min fornemmelse er, at statens plantetilsyn og en del andre af vore landbrugsinstitutioner måske holdes lidt stramt økonomisk, og det var derfor nok værd at spørge i denne forbindelse, om man er sikker på, at der er penge nok alene til selve tilsynet, men til, at tilsynet kan føre den fornødne propagandavirksomhed, så vi kan sikre os, at den kartoffelavlende del af menneskeheden kender disse farer.

I øvrigt vil jeg glæde mig til i udvalget at se en ringbakteriose.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne først takke for den enstemmige tilslutning, lovforslaget har fået. Det har givet ordførerne anledning til at rejse en hel del spørgsmål, men det vil være naturligt, at vi venter med alle de mere faglige ting, til udvalgsarbejdet skal finde sted.

Derimod kan der nok være grund til at tage et spørgsmål frem, som hr. Chr. Thomsen og hr. Niels Ravn var inde på, nemlig om forslaget er vidtgående nok, og om jeg i benægtende fald på et senere tidspunkt vil gå så langt som til at forbyde, at der anvendes andet end godkendt læggemateriale. Jeg kan være helt enig med hr. Chr. Thomsen i de motiver, der ligger bag spørgsmålet, og jeg vil for mit vedkommende føje til, at det må være naturligt at tage spørgsmålet op, hvis det viser sig, at loven ikke slår til. Det kan jo ikke være rimeligt, at man på de store erhvervsområder med bistand fra staten søger at hindre sygdommens udbredelse, hvis man på mange mindre områder, i haver o. lign., lader denne syg-